

Estaleiro de Purro en Bueu

Asociación de Amigos das Embarcacións Tradicionais Os Galos

Dende a Asociación de Amigos das Embarcacións Tradicionais Os Galos informamos da situación que se está a dar con respecto ao estaleiro de carpintería de ribeira da Banda do Río. Neste breve resumen explicamos cales son os pasos que ata o momento demos para defender o noso punto de vista.

Tralo acordo nun pleno, do 2005, no que se decide derrubar o aserradoiro de Freire e o estaleiro de Purro, para continuar co paseo marítimo, os Galos queríamos facer ver a importancia de manter en pé o estaleiro. Dende logo, coincidimos moita xente en que o actual estado da edificación é perigoso e insalubre, e que a súa conservación pasa por un proxecto de restauración. Esta restauración debe decidir os materiais a empregar, as dimensións, os usos e a xestión, e tamén, se así se considera, a súa ubicación, aínda que na nosa opinión, a alternativa mais viábel é conservalo onde está para manter temen a súa esencia, a carpintería de ribeira se facía nas ribeiras. Quede pois claro que a nosa proposta é a restauración, pero unha restauración consensuada que pensamos debe ser liderada polas institucións públicas e polo Concello de Bueu.

Decídese facer reunións cos grupos políticos municipais e coas asociacións de veciños directamente afectadas, para expoñerlles esta idea que noutros lugares saíra adiante. Propoñendo a súa rehabilitación para darlle un uso como anexo do Museo Massó, como taller-obradoiro artesanal de reparación e construción de embarcacións tradicionais, e como eventual aula de carpintería para a formación de xoves aspirantes a carpinteiros de ribeira.

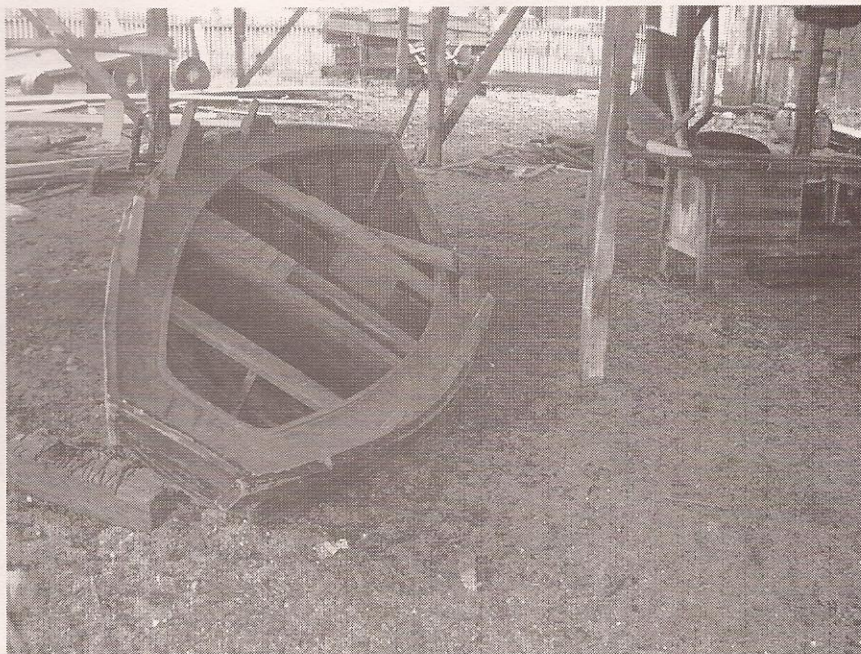

Foto: Estaleiro de Purro

Pensabamos que o Concello consultaría coa Dirección Xeral de Costas o estado de ocupación no que se atopaba o inmovible, para posteriormente estudar o noso proxecto, así se acordara na reunión coa alcaldesa; e que tanto o grupo de goberno do Concello como os partidos políticos recollían a nosa idea e dedicarían algún tempo a debatela. Pero, sen que ningún grupo político nos comunicase formalmente a súa

posición, decidiron, en setembro 2006, solicitar a demolición do estaleiro.

Para que se entendera un pouco mellor esa baga idea de “escola-obradoiro-museo” quixemos expoñela de xeito práctico, mostralo, facelo real, mentres era posible. Previa autorización dos propietarios para levala adiante, limpouse, adecentouse, subíronse algunhas

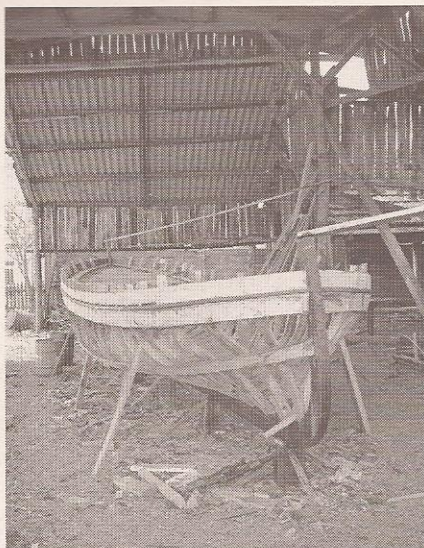
Foto: Estaleiro de Purro

embarcacións para ser reparadas, como cada ano requiren. Convocouse á prensa e iniciase unha campaña de recollida de firmas en apoio a esta iniciativa. Así estaban as cousas, pasa o mes de outubro e de novembro do 2006 mantendo unha loita dialéctica na prensa local, na que ademais dos Galos se posicionaron a favor outras persoas e colectivos do concello.

O venres 24 de novembro do 2006 sae unha nova noticia: “Costas comprará una parte del suelo que ocupa el astillero de Purro”, pero a máis descorazonadora foi cando, poucos días despois, a prensa local publica unha noticia que pode acelerar os acontecementos: “Costas avala el derribo del astillero de “Banda do Río” a esta noticia engadíase outra: “Los vecinos recogen más de 500 firmas para su retirada”.

Eses veciños non eramos nós. O proceso de recollida de firmas a favor da nosa proposta de restauración aínda non estaba rematado.

Hai que dicir tamén que, a pesar dos intentos dalgún político, este asunto non debería enfrontar aos veciños xa que a idea dos Galos conlevaría renovar esta estrutura dándolle unha nova cara para integrala no entorno. A “nova” instalación non produciría ruídos ou

molestias no entorno.

Desfacernos de ese estaleiro supón perder un anaco máis da nosa identidade. Se queremos que este pobo teña unha oferta cultural orixinal e atractiva, non podemos seguir a destruír o patrimonio e darlle as costas ao pasado mariñeiro. Apostemos pola cultura, polos nosos símbolos de identidade. Aceiras e paseos hai en todos lados pero un estaleiro-museo, no final do paseo da Banda do Río, como o de Purro non hai outro.

Os seguintes pasos foron:

-Solicitar á Consellería de Cultura e Patrimonio que o lugar sexa recoñecido e declarado ben de interese cultural polo seu valor etnográfico.

-Seguir utilizando o estaleiro con “xornadas de portas abertas”.

-Solicitar unha entrevista con Costas para expoñerlles o proxecto.

A recollida de firmas (que so pretendía ser un sondeo interno para saber o número de persoas que considerabamos adecuada a proposta de restauración) foi publicada en xaneiro do 2007 con máis de 1.280 asinantes. En vista da situación, presentáronse fotocopias nas delegacións de Cultura e de Costas. Ambas institucións nos recibiron e nos escoitaron. A día de hoxe estamos a esperar que se manifesten sobre dito tema. Mentras tanto e ata novo aviso, a asociación pode permanecer nas instalacións.

Tendo en conta a cantidade de firmas que nos apoian pensamos que non sería adecuado hoxe en día facer ese derrubo sen considerar antes a posibilidade de revalorizalo, polo que o último paso dado foi: solicitar do Concello unha segunda oportunidade para debatir o tema.

Gracias por darnos a posibilidade de expresarnos na vosa revista.

Asinado: Xunta Directiva da Asociación de Amigos das Embarcacións Tradicionais “Os Galos” de Bueu.

Bueu, 3 marzo do 2007

Foto: A directiva casi en pleno

